

Oponentský posudek bakalářské práce

Lucie Pichrtová: Motivace k profesi policisty (FHS UK 2015)

Autorka si ve své práci zvolila zajímavý a relevantní úkol, totiž zjistit, jaká je motivace policistů k výběru a vykonávání jejich profese. Tento cíl do značné míry naplňuje za pomoci empirického výzkumu. V tzv. „teoretické“ části, která by měla vyjasnit východiska výzkumu, se ovšem od tématu odklání a představuje Policii ČR „široké veřejnosti“ a „novým uchazečům“ (s. 7 a 76), což je nepochopení jak žánru bakalářské práce, která pro informování široké veřejnosti není určena, tak role teoretické části práce. Kapitoly 1, 2 a 4 tak zbytečně podrobně představují činnost a organizační strukturu PČR. Některá témata by ve zkrácené podobě byla relevantní pro uvedení do kontextu zkoumané otázky (např. reforma PČR, odměňování a mzdové náležitosti), proč je ale v práci kapitola např. o policejní etice, povinnostech a právech policisty či o přijímání a vzdělávání nových příslušníků mi zůstává velmi nejasné. Za jedinou skutečně teoretickou kapitolu je tak možno označit kapitolu 3, která má ovšem podobu jen velmi obecného představení některých psychologických teorií motivace a s nimi spojených pojmů. Jde o výpisky ze tří přehledových textů (Kassin, S., *Psychologie*; Nakonečný, M., *Motivace lidského chování* a Nakonečný, M., *Motivace pracovního jednání a její řízení*), v nichž chybí jakýkoli vlastní vklad či autorské zpracování, a zůstává tak např. nevysvětleno, jaký je vzájemný vztah mezi představenými tématy a koncepty. Navíc úplně chybí konkrétnější rozpracování teorie pracovní motivace, ze kterého by mohla autorka ve svém výzkumu vycházet. Empirický výzkum tak zůstává „viset ve vzduchoprázdnu“ a navzdory opačnému tvrzení, že zkoumané hypotézy vychází z odborné literatury (s. 47), není žádné takovéto propojení patrné. V teoretické části konečně chybí vyrovnání se s mnoha předchozími výzkumy, které byly na dané téma prováděny (publikace Z. Kovaříka atd.) – náznak je možno nalézt pouze na s. 46.

Samotné výzkumné otázky, hypotézy i dotazník jsou navrženy dobře, byť zůstávají na velmi obecné rovině. Je též třeba ocenit, že zkoumaný vzorek je rozsáhlý (114 respondentů) a je dobře vybrán. Získaná data ovšem zůstala nevytěžena. Proč autorka pracuje vždy se souborem jako s celkem a neukazuje např., zda jsou nějaké rozdíly mezi motivací žen a mužů, motivací nováčků a déle sloužících příslušníků PČR, mezi různými složkami PČR atd.? Problematické také je, že při hledání příčin jevů zkoumaných v otázkách 6–12 (spokojenost na současné pracovní pozici, pocit jistoty a stability zaměstnání, spokojenost s příjmem atd.) autorka nemá žádnou oporu v získaných datech a vychází jen z vlastní zkušenosti. Proč se na příčiny nezeptala v dotazníku přímo respondentů? Dále mám již jen drobnější výtky: Velmi nesamozřejmé mi připadá ztotožnění prestiže zaměstnání s jeho stabilitou a jistotou (s. 55). Při zpracování grafů by bylo mnohem logičtější řadit odpovědi ve škále „ano - spíše ano - spíše ne - ne“. A konečně autorka tvrdí, že její dotazník se skládá výhradně z uzavřených otázek (s. 48) – ve skutečnosti je ale 6 otázek polouzavřených.

Po formální stránce je práce na velmi vysoké úrovni, je psána jasně a srozumitelně a neobsahuje téměř žádné překlepy. Autorka též správným způsobem odkazuje (s výjimkou drobných nedostatků na s. 30–35, 48).

I přes výše uvedené nedostatky doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze dne 28. 5. 2015

Mgr. Martin Vrabec, PhD.